

Warszawa, dnia 18 marca 2011 r.

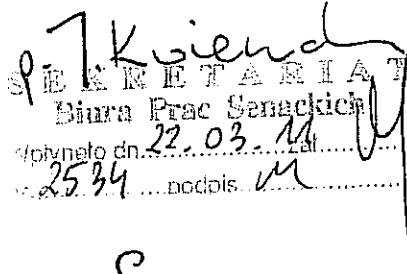
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BM-1 - 071 - 56 / 11 / 3

- UMP: 110321-00852

DL-P-I-071-8/11

Dot. BPS/DSK-043-3295/11

Pani

Grażyna Anna Sztark

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

S. Księżka

W związku z oświadczeniem pana senatora Ryszarda Knosali złożonym podczas 69 posiedzenia Senatu RP w dniu 27 stycznia 2011 r., przekazanym przy piśmie z dnia 2 lutego 2011 r. nr BPS/DSK-043-3295/11, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Oświadczenie dotyczy projektowanego przepisu art. 224a Kodeksu karnego, zawartego w opracowanym w Ministerstwie Sprawiedliwości *projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw*. Przepis ten w aktualnej wersji projektu ma brzmienie następujące:

Art. 224a. Kto wiedząc, że zagrożenie nie istnieje, zawiadamia o zdarzeniu, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób lub mieniu w znacznych rozmiarach lub stwarza sytuację, mającą wywołać przekonanie o istnieniu takiego zagrożenia, czym wywołuje czynność instytucji użyteczności publicznej lub organu ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia mającą na celu uchylenie zagrożenia,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Pan senator Ryszard Knosala podniósł następujące wątpliwości w zakresie projektowanego przepisu:

1. czy planowana nowelizacja faktycznie przyniesie oczekiwaną poprawę w zakresie przeciwdziałania fałszywym alarmom, skoro w obecnym stanie prawnym czyny takie mogą być uznane nie tylko za wykroczenie, przewidziane w art. 66 § 1 Kodeksu wykroczeń, ale też za przestępstwo z art. 165 § 1 Kodeksu karnego?

2. czy rozważane jest zdecydowanie podniesienie sankcji, w szczególności finansowej, za naruszenie art. 66 § 1 Kodeksu wykroczeń ?

Wyrażona w pytaniu pana senatora wątpliwość nie wydaje się być dostatecznie uzasadniona, zaś za wprowadzeniem nowego typu przestępstwa, opisanego w proj. art. 224a k.k., przemawiają istotne argumenty prawne oraz kryminalnopolityczne.

Zachowanie polegające na wywołaniu fałszywego alarmu nie w każdym wypadku będzie mogło zostać zakwalifikowane jako czyn przewidziany w art. 165 § 1 pkt 5 k.k. Do zaistnienia tego przestępstwa wymagane jest bowiem, aby sprawca swym działaniem spowodował niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo dla mienia w wielkich rozmiarach, a ponadto działał w okolicznościach szczególnie niebezpiecznych.

Jak z powyższego wynika, aby rozpatrywać odpowiedzialność sprawcy fałszywego alarmu na podstawie art. 165 § 1 pkt 5 k.k. wymagane jest spełnienie szeregu warunków. Nie wystarczy bowiem, aby fałszywa informacja o zagrożeniu spowodowała zbędne czynności określonej instytucji lub organu — okoliczność ta dla realizacji znamion zawartych w powyżej wskazanym przepisie jest obojętna. Niezbędne jest natomiast, aby skutkiem fałszywej informacji było spowodowanie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach, przy czym za mienie w wielkich rozmiarach uznaje się mienie o wartości przekraczającej 1 000 000 zł. Ponadto sprawca nie dość, że sam wywołuje niebezpieczeństwo, to w dodatku musi działać w okolicznościach szczególnie niebezpiecznych, istniejących obiektywnie w momencie jego działania, a więc okolicznościach, których sprawca sam nie wywołał, lecz jedynie wykorzystał ich zaistnienie. W literaturze wskazuje się jako przykład wywołanie paniki w licznie

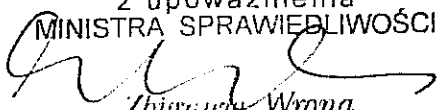
zgromadzonym tłumie.

Powyższe oznacza, że wiele czynów polegających na fałszywym zawiadomieniu o niebezpieczeństwie nie będzie wyczerpywać znamion art. 165 § 1 pkt 5 k.k. — na przykład jeśli fałszywa informacja spowoduje ewakuację szkoły, sądu, urzędu lub galerii handlowej, pociągając za sobą istotne uciążliwości dla osób przebywających w tych miejscach, oraz koszty związane z działaniami służb powołanych do weryfikacji informacji o zagrożeniu oraz jego uchylenia, nie powodując jednak niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzi ani też mienia. Wprowadzenie nowego typu przestępstwa jest więc w pełni uzasadnione koniecznością wzmocnienia ochrony przed tego rodzaju nagannymi zachowaniami, które zgodnie z obowiązującymi przepisami nie w każdym wypadku traktowane są w sposób adekwatny do istotnego stopnia ich społecznej szkodliwości.

Nie wydaje się zasadne, aby podnosić wysokość grzywny grożącej za czyn przewidziany w art. 66 § 1 Kodeksu wykroczeń. Zachowanie polegające na niezgodnym z prawdą zawiadomieniu o zdarzeniu, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób lub mieniu w znacznych rozmiarach, albo na stworzeniu sytuacji mającej wywołać przekonanie o istnieniu takiego zagrożenia, zgodnie z projektowaną ustawą ma zostać objęte znamionami przestępstwa określonego w art. 224a k.k. Z tej przyczyny w projekcie przewidziano uchylenie tego przepisu.

Uprzejmie informuję, że *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw* został przekazany Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, w celu połączenia w ramach jednego projektu z opracowywanymi w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji rozwiązaniami dotyczącymi problematyki zabezpieczenia prawidłowego przebiegu Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej „Euro 2012”.

Z zgonami i s. a. c. u. l.

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Zbigniew Wrona
PODSÉKRETARZ STANU